

UITGAVE NR. 23 // JUNI

WALKING FOOTBALL

NIEUWSBRIEF

BESTE LEZERS

Mededelingen bestuur

UIT DE ZIEKENBOEG

Wie pakt de winst

VAN DE TRAINER

Meer dan voetbal

INTERVIEW

Ton Janssen

KLM VETERANEN TOERNOOI

100-jarig jubileum

WEEK OVERZICHT

BESTE LEZERS 6
Mededelingen bestuur

INTERVIEW 8
Ton Janssen

UIT DE ZIEKENBOEG 14
Beterschap

KLM VETERANEN TOERNOOI 18
100-jarig jubileum

VAN DE TRAINER 20
Meer dan voetbal

Voor u ligt alweer uitgave 23 van onze Walking Football nieuwsbrief.

Het seizoen draait op volle toeren en de sfeer zit er wekelijks goed in. In deze uitgave praten we u snel bij over de laatste nieuwtjes, mooie clubverhalen en de komende activiteiten.

Veel leesplezier!

BESTE LEZERS

//MEDEDELINGEN BESTUUR

De herstart van het volgende seizoen is op 27 augustus 2026. Samen met Harrie zullen Ton en ik bekijken of we daar enig cachet aan kunnen geven.

Wanneer we ons melden kunnen we de verbouwde kleedkamers bewonderen, terwijl ik de oude kleedkamers nog best acceptabel vond. Het zal te maken hebben met budget en afschrijving.

Ook is het mogelijk dat op genoemde datum het kunstgrasveld is gerealiseerd. We kunnen ook eens proberen of dat iets is voor ons niveau van Walking Football.

Ook moet er worden vastgesteld of er gevarengeld aan ons wordt uitgekeerd, gezien de vondst van een bom uit de 2^e wereldoorlog. Wanneer nodig zullen we daar een commissie voor in het leven roepen.

Iedereen een zeer fijne vakantie gewenst.

TON, HARRIE EN JAN

INTERVIEW

//TON JANSSEN

In deze editie het interview met Ton Janssen, de man die ervoor heeft gezorgd, dat Walking Football in Loon op Zand wordt beoefend.

Samen speelden wij deze sport bij SVG Tilburg, waar ik met de overleden ex-aanvoerder Joop Bergmans het Walking Football had geïntroduceerd. Ton leek het een goed idee om deze manier

van voetbal ook te gaan bedrijven bij Uno Animo en nam het voortouw. Hij stuurde o.a. Harrie Daems op mij af die toen nog een van de be-stuurders was van deze fijne club. Met z'n drieën hebben we het plan uitgewerkt en een informatiemiddag verzorgd. Dat is alweer ongeveer 5 jaar geleden, dus ik vond dat Ton aan de beurt is om in de schijnwerpers te staan.

Ton Janssen is geboren op 2 september 1947 in de Poirterstraat in Tilburg in de wijk Westend. Ook zijn zus zag

daar het levenslicht. Samen met hun ouders vormden zij een homogeen gezin. De vader van Ton werkte als smid-bankwerker bij textielfabriek Van Besouw in Goirle. De basisschool volgde hij op de Thomasschool aan de Ringbaan West.

In 1958 verhuisden zij naar de nieuwe wijk 't Zand en betrokken daar een nieuw huis op de Postelse Hoeflaan. Hij ging verder leren op de St. Stefanus Mulo en kwam terecht in de klas bij ondergetekende waar onze vriendschap begon. Samen gingen we door op de MEAO in Tilburg. Zonder overdrijving kunnen we zeggen dat deze periode een zeer geslaagde tijd was, met veel sport en veel humor. Op een goed moment zullen we nog wel eens vertellen, welke escapades we hebben uitgethaald.

Bijgaande foto laat zien dat we al vroeg triomfen vierden. Burgemeester Becht overhandigde aan onze aanvoerder Ton de kampioensbeker van het paastoernooi van de Tilburgse Mulo's in 1965. (De jongeman achter Ton is o.g.)

Maar zoals zoveel jongens overkwam moesten we in dienst. Ton werd ingedeeld bij de Marine in Den Helder en later ook Vlissingen. Zijn functie was hospik, wat ik zeer verrassend vond. Ik heb Ton nog nooit een blaas zien doorprikken, laat staan het behandelen van bijvoorbeeld een schouder uit de kom. (Ik bij de Cavalerie als tankschutter). Nederland kon rustig gaan slapen, Ton hield de controle op zee en ik deed mijn best aan de oostgrens.

Voor Ton was er wel degelijk sprake van een bevoorrechte situatie. Vanwege zijn (semi)-profcontract bij Noad kwam hij terecht in het Nationale Militaire Elftal, wat nogal wat vedetten herbergde. Willy van de Kuijlen, Rob Rensenbrink, Jan Klijnjan, Jan van Beveren, Barry Hulshoff, Jan Jeuring, Eddy Achterberg, Kick van de Vall en Nico Rijnders.

Ton herinnert zich de wedstrijden tegen Sc Cambuur, FC Twente, Xerxes, NAC en daar tussendoor 3 trainingen in Zeist. Ton moest op eigen houtje de reizen realiseren en op de terugweg van Enschede naar

Vlissingen dacht Ton dat hij wel thuis in Tilburg kon gaan slapen. Simplistisch gedacht, maar onmogelijk in het leger. Toen hij nietsvermoedend terugkeerde kreeg hij een officiële voorwaardelijke straf die ook nog schriftelijk werd bevestigd.

Ton is zijn voetbalcarrière als 12-jarige begonnen bij Noad en is tot zijn 29e jaar bij deze club gebleven. De vader van Ton was een fervent aanhanger van Noad en de naam Willem II werd thuis niet uitgesproken. Hij heeft het goed naar zijn zin gehad en herinnert zich de toernooien die om de Jan Panisbeker werden gespeeld met deelnemers uit Nederland, België, Duitsland en Engeland.

Toen hij zijn 250e wedstrijd speelde in het 1^e elftal werd er extra aandacht besteed aan deze prestatie. Een stukje proza met veel complimenteuzen opmerkingen, die volledig naar waarheid werden opgeschreven. De begeleidende pentekening die is toegevoegd is een sprekende afbeelding van Ton zijn uiterlijk toendertijd.

Intussen had Ton verkering gekregen met Henny die hij voor het eerst ontmoette op 1 mei 1965, bij soos Las Vegas in het gebouw van Boerke Mutsaers, waar die avond de lokaal bekende band The Bubbles speelde. Het was tevens de datum dat Ton debuteerde in het eerste elftal van Noad in de uitwedstrijd tegen Excelsior Rotterdam.

Na zijn dienstitijd is hij gaan werken bij Philips in Eindhoven waar hij 3 jaar heeft vertoefd. Echter gelukkig was hij niet op die commerciële planning afdeling. Hij begon aan de opleiding Maatschappelijk Werk en werd aangenomen bij de Sociale Dienst van de gemeente Tilburg en heeft daar tot zijn pensioengerechtigde leeftijd een aantal functies gehad.

Ton trouwde met zijn Henny in 1971 en gingen wonen in een flat in de Stokhasselt. In 1975 verhuisden ze naar de Scorpius in Loon op Zand, waar ook hun 3 kinderen zijn geboren.

Teun en Dirk hebben ook nog bij Uno Animo gespeeld en Ton fungeerde daar-door ook nog jaren als trainer. Katrijn werd getroffen door het noodlot. Zij overleed op 21-jarige leeftijd aan de k-ziekte, wat ook voor alle gezinsleden een zware slag was.

BIJ DE 250e WEDSTRIJD VAN TONNIE JANSSEN.

Tonnie Janssen zegt van zichzelf, dat hij er nooit helemaal uitgekomen is, omdat hij de nodige hardheid in het spel mist. Het getuigt van zelfkennis, want dat dit juist is moge wel blijken uit het feit, dat hij, die reeds negen jaar in het eerste elftal van NOAD vertoeft, nog nooit geschorst is geweest, nog nooit een waarschuwing heeft gehad.

Inderdaad, Tonnie Janssen is een fijne speler, een voetballer met technisch zeer goede kwaliteiten, vooral een fijne vent. Zo kenden wij Tonnie reeds, toen hij een dikke tien jaar geleden met zijn elftal kampioen werd van de zuidelijke betaalde jeugd en promoveerde naar de landelijke betaalde jeugdhofdklasse.

Op 17-jarige leeftijd debuteerde hij in het eerste elftal, n.l. in de wedstrijd Excelsior-NOAD, toen nog in de Eerste Divisie van het Betaalde Voetbal. Tonnie is van nature een – aanvallende – verdediger en speelde eerst in het centrum, daarna in het midden, terwijl hij nu te vinden is op zijn inmiddels vertrouwd geraakte linksback-plaats.

De nu 26-jarige maatschappelijk consulent is gehuwd, heeft een 10-maanden oud zoontje en woont sedert een half jaar in Loon op Zand. Tonnie speelde afgelopen week zijn 250e wedstrijd voor **ZIJN NOAD**. Onze wens is, dat deze uiterst sportieve, beminlijke voetballer, bij ons NOAD de 500 vol zal maken.

Ton sloot aan bij het 1e elftal van Uno Animo en bijgaande foto laat zien dat er nogal wat spelers op staan, die nu ook WF spelen. Gerrit van Lier, Harry Daems, Jan Jansen, Joost van Loon, Laurant de Leyer (overleden), Jan Verheyden, en Ton zelf natuurlijk.

Ton's mening over Walking Football is hieronder weer-gegeven, net zoals zijn gekozen Nederlands elftal

Mening Ton

Het gaat goed zoals het nu speltechnisch en organisatorisch verloopt op de donderdag morgen. Mede dankzij de "trainer" langs de lijn. Er moet namelijk iemand de "baas" zijn. Dat is gewoon noodzakelijk, schept duidelijkheid en dat doet Jan goed. Mijns inziens aandacht blijven geven aan een

goede warming up. We laten iedereen in zijn waarde. Ieder speelt op zijn eigen niveau en dat wordt ook door iedereen gerespecteerd. De jongeren lopen nu eenmaal wat sneller. Dat deden de ouderen ook toen ze jonger waren. Op papier hebben we meer als 30 leden. Op het veld soms maar +/- 16. Misschien naar nieuwe mensen zoeken.... Ben benieuwd naar de reacties als we straks spelen op kunstgras, wat mijn voorkeur heeft. We kunnen binnenkort alvast weer "oefenen" in de voetbalkooi. Aandacht ook voor herhaalcursus reanimatie in komende winterperiode. Vooral zo doorgaan.

"NEVER CHANGE A WINNING TEAM/FORMULE"

NEDERLANDS ELFTAL // FAVORIETE TEAM

// Als jong manneke luisterde ik in de 50 en 60'er jaren, vol spanning, met mijn vader op zondagmiddag naar de radio, naar de interlands van het toenmalig Nederlands elftal:

UIT DE ZIEKENBOEG

Ondanks dat Harold van Noije nog niet is aangesloten bij het Walking Football, toch van harte beterschap en spoedig herstel gewenst na jouw operatie. Tenslotte was je zo sportief om ons te willen helpen. Je hoort nog van ons.

Ook Jan Damen zal nog wel enige tijd aan het revalideren zijn, voordat hij weer actief mee kan doen. Ook sterkte gewenst Jan, en een snel herstel.

Gerrit van Lier heeft te maken met slijtage aan zijn knieën. Hijzelf ziet het somber in. Ongeveer 4 weken geleden heeft hij een injectie in zijn knie gekregen, maar op dit moment zijn de klachten weer teruggekomen. Alle sterkte Gerrit.

KLM VETERANEN TOERNOOI

Met veel bombarie in de plaatselijke pers was ons jubileumtoernooi aangekondigd.

Wij, Uno Animo Walking Footballers, zouden te bewonderen zijn vanwege onze technische hoogstandjes, spelinzicht, etc., etc. We zouden ons eigen toernooi wel gaan winnen; zeker als je met 2 teams deelneemt die onze trainer Jan van Gool als volgt samenstelde:

TEAM A

Coach: Pierre Paaymans

Sjef van Beers
Jan Daems
Harrie Daems
Peter Hens
Henk Mallens
Gastspelers:
Harold van Noije
Mike Cox
Peter Ligtenberg

TEAM B

Coach: Jan Melis

Ton Janssen
Jos Damen
Frans Weijters
Piet van Empel
Peter Govers
Wil van Heeswijk
Henk van Esch
Cees Vrijsen

Voorwaar toch niet de minsten... zou je zeggen..... Ondanks dat we (op papier) 30 spelers hebben slaagden we er niet in om uit eigen gelederen 2 teams van 8 spelers te verzamelen. Diverse coryfeeën moesten afzeggen vanwege blessures. Zodoende werden op het laatste moment nog de bovenstaande 3 gastspelers ingevlogen, waarvoor alsnog onze dank.

Met vervelende gevolgen voor Harold van Noije die, na 5 minuten in de eerste partij, al zodanig geblesseerd raakte, vanwege een afgescheurde pees, dat ziekenhuisopname en operatie noodzakelijk was. Hopelijk is Harold inmiddels weer redelijk hersteld.

Sportief gezien, qua uitslag teleurstellend:

Ons B-team:

3 gespeeld, 3 verloren, eindigde op de laatste plaats.

Ons A-team:

2 van de 3 potjes gewonnen, eindigden als 3^e.

Het toernooi werd gewonnen door Willem II, 2^e werd DVVC, 3^e dus Uno A, 4e SVG, 5^e DESK en 6^e dus ons B-team.

Toernooidirecteur, speaker en prijsuitreiker Gerrit van Lier zorgde voor een vlot en soepel verloop.

De “3^e helft” was gezellig. We genoten op deze mooie zwoele zomeravond, onder ons schitterend overdekt terras, van het onderling samenzijn, het bier dat rijkelijk vloeide en van de hapjes die goed smaakten.

Van onze gasten kregen we complimenten over het goed georganiseerde toernooi. (Met dank aan Harrie Daems, de regelaar en coördinator achter de schermen.)

Bedankt ook scheidsrechters Bart van Gorkum en Johan Verlouw. En ook aan Annelies Simons en Connie Mallens voor hun EHBO-assistentie. Helaas is hun aanwezigheid noodzakelijk gebleken.

Al met al kijken we dus met gemengde gevoelens terug op een toch wel geslaagd toernooi. Misschien moeten we concluderen dat we geen toernooi-voetballers zijn en dat we het maar moeten houden bij onze donderdagse onderlinge potjes.

VAN DE TRAINER

// MEER DAN VOETBAL

Nu ik definitief niet meer kan voetballen vanwege onwillige voeten, is dit een van de grootste debacles uit mijn sportieve leven.

Iedere donderdag kijk ik met respect naar de verrichtingen op het veld van alle Walking Footballers, die allemaal op hun eigen niveau een geweldige prestatie leveren en waar ik graag nog tussen zou lopen.

Bijna 6 jaar geleden zijn we in Loon op Zand met deze invulling van de voetbalsport begonnen door de initiatieven van Ton Janssen. Afgezien van het spelplezier zijn er meerdere factoren om dit spel te spelen.

Ik zie elke week de blijheid waarmee de spelers elkaar begroeten als ze arriveren voor

de (gratis) koffie in het paviljoen. Over het algemeen is deze begroeting erg hartelijk te noemen. Zo nu en dan tevens voorzien van een humoristische kwinkslag. Duidelijk voor mij is, dat er sprake is van een wederzijdse vriendelijke sfeer.

Natuurlijk spelen we dit spel ook, omdat we van voetbal houden en daarnaast omdat bewegen nu eenmaal goed is voor het zo lang mogelijk blijven deelnemen aan de maatschappelijke activiteiten.

Als dan voor deze of gene het zwaard van Damocles is gevallen, willen ze toch graag betrokken blijven bij de gebeurtenissen van deze groep en dat zegt veel over de identiteit van deze sporters.

Het seizoen 2025-2026 is net als de voorgaande jaren goed

verlopen. De weergoden hielden op donderdagmorgen rekening met ons. Meestal was het droog en was de temperatuur acceptabel.

Over het algemeen zijn er op het veld geen ernstige zaken gebeurd, behoudens de blessures die spelers soms noopten om enkele weken te moeten stoppen.

Op het moment dat ik dit schrijf wacht Jan Damen op zijn operatie die ongetwijfeld zal slagen.

Natuurlijk staan (stonden) we letterlijk stil bij het overlijden van Jan Smetsers, die in relatieve korte tijd ons heeft verlaten. Dat drukt ons zo nu en dan met onze neus op de feiten, dat wij in de grijze generatie zitten.

We sluiten dit jaar af met het Walking Football Toernooi vanwege het 100-jarige jubileum van Uno Animo, de club waar je bij wilt horen.

Ik realiseer me eens te meer, dat Walking Football voor de deelnemers meer is als een bewegingsactiviteit. Het is vooral de vriendschap die ons op de been zal houden.

VAN DE TRAINER

Nieuwsbrief 23 Walking Football Uno Animo

Loon op Zand, 29 juni 2026

Redactie: Jan van Gool

Ton Janssen

Vormgeving: Bregje Damen